

припролѣтъ е многоводна и опасна, защото нѣма нигде мостове, и пѣтниците я минаватъ въ бродъ.

По пѣтя зѣхяха дълбоки бразди, пълни съ вода и калъ, но силните Каменови биволи играеха съ колата. Той не забеляза кога се озова предъ рѣката. Любенъ, макаръ че бѣше тръгналъ преди него, едва сега нагазваше. Водата бѣше буйна, мѣтна, сърдита. Тя приливаше високитѣ брѣгове и влачеше цѣли пѣнове, клоне и кжсове ледъ.

Дребните Любенови кравици съ последни сили навлѣзоха нѣколко крачки навътре и спрѣха обезсилени. Колата бѣше зарѣзала въ пѣсѣка и не по-мръдваше. А охранитѣ биволи изфучаха покрай нея, разсѣкоха водата и на единъ дѣхъ се отзоваха на отсрещния брѣгъ.

Каменъ спрѣ да отпочинатъ и погледна назадъ. Гордиятъ нѣкогашенъ кметъ не преставаше да подканя и бие горкитѣ животни, а тѣ се въртѣха, напѣваха се и стояха на сѣщото мѣсто.

Мигътъ бѣше опасенъ. Всѣка минута се натрупваше все повече ледъ, и водата преливаше вече канатитѣ, навлизаше въ колата.

Каменъ се впусна, разпрегна биволитѣ, отведи ги до брѣга и викна:

— Любене, слѣзъ и поеми биволитѣ.

Любенъ скочи, съблѣче се набързо и отпрегна кравитѣ. Водата го хващаше до надъ кръста. Той изведе съ мжка кравитѣ до брѣга, пое мълкомъ биволитѣ и се върна назадъ. Следъ нѣколко минути и неговата кола бѣше извлѣчена на отсрещния брѣгъ.

Голиятъ Любенъ треперѣше като листъ. По влакнестото му, посинѣло отъ студъ тѣло се стичаха капки заледена, мѣтна вода.